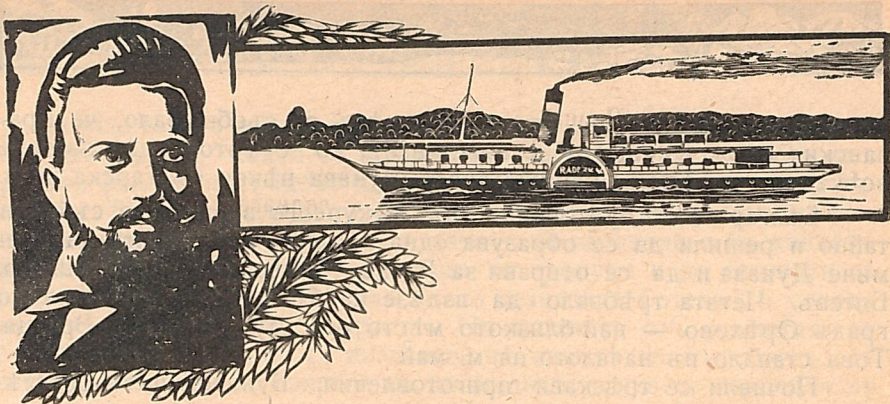

ЧЕТАТА НА ХРИСТО БОТЕВЪ

II.

Приготовление

Настанала страшната и велика 1876 година. Апостолитѣ отдавна били минали Дунава и навлѣзли въ България. Тѣ кръстосвали на длъжъ и на ширъ цѣлата страна отъ дветѣ страни на Балкана, тайно събирали населението по села и градове и му говорѣли за бунтъ и за свобода. Мало и голѣмо се готвѣло за страшната и кървава борба съ петвѣковния народенъ врагъ.

Най-после презъ м. априлъ въ западна Тракия избухнало повсемѣстно възстание. Вдигнали се Копривщица и Панагюрище и всички сръдногорски села около тѣхъ, възстанали Батакъ, Брацигово, Перущица въ Родопитѣ. Скоро турски пълчища, башибузукъ и редовна войска, нападнали възстаналитѣ мѣста. Започнала неравна борба. Въ 10—15 дни възстанието било потушено и удавено въ кръвъ отъ свирепитѣ турци. Селата и градоветѣ били изгорени, а населението избито и разгонено.

Турцитѣ оградили възстаналитѣ мѣста и не позволявали никой да отиде тамъ или да дойде отъ тамъ. Не се позволявало и на вестницитѣ да пишатъ. Въ първитѣ нѣколко дни следъ обявяване на възстанието, на 40—50 километра отъ възстаналата област, хората нищо не знаели за него. Не узнали за него веднага и българскитѣ родолюбци въ Ромъния. Едва, когато всичко било свършено, когато възстанниците били разбити и прогонени изъ планинитѣ, въ другитѣ държави узнали за него, и тѣхнитѣ вестници почнали да пишатъ за турскитѣ жестокости.

Въ Ромъния българскитѣ бунтовници всѣки день очаквали да се появи възстанието и се готвѣли да се притекатъ на помощъ. Старитѣ войводи кръстосвали Влашката земя, купували оржие, записвали четници и се готвѣли да минатъ Дунава. Отъ България почнали да пристигатъ писма, въ които се казвало, че възстанието е вдигнато, когато то вече било потушено, и че въ Стара-планина имало ужъ 40,000 бойци, които водѣли борба съ турцитѣ. При-